

Lieve gemeente,

Aanbidding, waar we deze maand bij stilstaan, heeft alles te maken met *overgave*. Overgave aan GOD, als natuurlijke reactie op Gods onvoorstelbare liefde en genade. We geven onszelf aan Hem – niet uit ¹angst, of uit ²plichtsgevoel, of uit ³schuldgevoel, maar we geven ons uit *liefde*, omdat Hij ons eerst zo geweldig heeft liefgehad.

Nu valt het ons niet moeilijk om ons over te geven aan verliefdheid, maar overgave aan Gods liefde is een moeilijk proces. Terwijl we weten dat het zo goed en veilig is bij GOD, blijven we aarzelen en treuzelen.

Volgens mij is het tweede en derde woord dat een kind leert 'zelf doen'. Maar het eerste woord is 'Papa!' Iemand schreef me eens: "Ik zie nog, hoe onze kinderen keken, als Papa na een lange dag weer thuis kwam: "Papa!"

En waarom is het nu zo moeilijk voor ons om die overgave aan onze Hemelse Vader vast te houden? *Waarom?* Wel, omdat je door een *nulpunt* moet. Het punt waarop je moet toegeven:

- ¹Het gaat niet om mijzelf, het gaat om GOD
- ²Ik hoef niet voor mijzelf te zorgen, dat doet GOD
- ³Ik mag loslaten, Jezus houdt mij vast
- ⁴Ik hoef mijzelf niet te redden – *Ik ben zo blij, Jezus redde mij!*

Het besef: Ik ben als mens niet sterk en wijs genoeg om mijn eigen leven te regisseren. Dat moet ik uit handen geven. Wellicht hebt u of jij het meegemaakt, dat iemand uit je directe kring een dierbare verloor door een ongeluk of ziekte. Wat een pijn kon het doen, als je mensen biddend hoorde vragen aan het einde van een avond: "Wilt U ons allemaal weer veilig thuis brengen?" Je komt tot rust bij de gedachte, dat je 'het ooit zult weten'.

Overgave aan GOD – maar dan ook jezelf helemaal aan GOD geven!

Dat is de dagelijkse praktijk: Als ik ècht van GOD houd, dan zou dat toch zichtbaar moeten worden in mijn leven. Komt mijn levensstijl overeen met mijn geloof? *Gééf ik mij helemaal?*

Overgave aan GOD – in geloof?

(Ik stel vragen, zodat we uitkomen bij Jezus Christus.) Overgave *leren* we van de Here Jezus. Hij ging voor ons en voor ons geluk tot het uiterste. Op de avond voor Hij gekruisigd werd, gaf Jezus zich over aan GOD. Hij bad, we hebben het gelezen: "Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk ik wil, maar zoals U wilt." Hij gaf zich over aan Gods plan, hoe moeilijk dit ook was.

Jezus bad niet: "Vader, als U deze pijn weg kunt nemen doet U dat dan!" Hij had al bevestigd dat GOD alles kan. In plaats daarvan bad Hij: "Vader, als U er belang bij hebt om dit lijden weg te nemen, doet U dat dan a.u.b. Maar als dat lijden uw doel verwezenlijkt, dan is dat ook wat *Ik* wil."

Oprechte overgave zegt: "vader, als dit probleem, deze pijn, deze ziekte of deze situatie nodig is om uw doel en uw heerlijkheid in mijn leven of in het leven van iemand anders te verwezenlijken, neemt U het dan alstublieft *niet* weg!

Groeien in geloof en in vertrouwen, dat gebeurt op de manier van de overgave. Dat is bidden: "Here Jezus, hier zijn mijn zorgen, spanningen, zonden, gebreken afwijkingen, ziektes. Het kost me teveel om ze rond te dragen. Ik geef mijn leven over aan U." Niet dat de weg van overgave een gemakkelijke is. De Here Jezus was zó bang voor Gods plan, dat Hij bloeddruppels zweette. Vergave kost veel inspanning. In ons geval betekent overgave dat we intensief strijd leveren tegen onze zelfgerichte natuur. We mogen dat doen in de weg van de aanbidding. *Wie aanbidt, strekt zich uit naar GOD.*

We mogen vanmorgen aanbidden, door aan de Heiland te denken bij brood en beker. Jezus volgen op zijn weg, de weg van het plan van GOD. Hem volgen *met* de ooggetuigen, de discipelen. Op bepaalde momenten kunnen we Hem niet volgen.

- ¹ Als Hij het woeste land van schuld en schande doorkruist;
- ² Als Hij het onherbergzame terrein van hel en hoon trotseert;
- ³ Als door zijn striemen Hij onze *genezing* bewerkt en Hij de straf ondergaat die ons reinigt en heelt,

dan is dat voor ons onnavolgbaar.

Dan denken we aan Hem, zeols Hij zei: "Neemt, eet, gedenkt en gelooft".

Dan willen we daarbij bedenken, hoe de Heiland op de weg van Gods plan *zingt*. Hij aanbidt; Hij geeft zichzelf over aan GOD. *Denk daaraan bij brood en beker.*

Als ik me richt op Jezus, mijn overgave steeds weer vernieuw, krijg ik vertrouwen. Als ik met vallen en opstaan Hem in vertrouwen mijn leven geef, *dan kan ik in zijn kracht vooruit*. Als je bidt, en je begint met aanbidding, komt alles wat je daarna wilt zeggen in een ander perspectief te staan. We naderen tot GOD, *GOD nadert tot ons*. Je hoofd in de wolken, je beide benen op de grond. We gaan de maaltijd vieren, die de Here Jezus graag wilde. *De maaltijd van overgave.*

- We eten verbroken brood en zeggen tegen elkaar: *Dat is Christus' lichaam voor jou.*
Het ligt in stukken;
Die stukken tonen ons *zijn overgave*. Leg ze naast je eigen leven – in stukken.
En geef die stukken over in geloof aan GOD.
- We drinken uitgegoten wijnen zeggen tegen elkaar: *Christus' bloed, voor jou vergoten.*
Het ligt aan duigen;
Het toont ons zijn overgave. Leg het naast je eigen leven – in duigen.
En geef het over in geloof aan GOD.

Zeg, bid:
Here, hier is het!
Het is voor U.
U kunt er veel beter iets mee!
U kunt er iets veel mooiers van maken!
U kunt het veel beter overzien!
U kunt het veel, veel beter leiden tot het doel waartoe U het wilt!

Wat een zegen vloeit er uit deze overgave van de Here Jezus voort. Daarin ligt een kracht, een *bijzondere* kracht. Daardoor kunnen hardnekkige verleidingen en grote problemen worden overwonnen.

Laat Jezus Christus het overwinnen in je leven.

Neemt, eet, gedenkt en gelooft.
Zeg: Ik geloof, Jezus redt,

Ik ben zo *blij*, Jezus redde mij
Jezus redt mij
Jezus zal mij redden

Amen